

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114011338
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2114011338.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému T. J., nar. XX. H. XXXX v Q., trvale bytom N. XXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 03. decembra 2019, č. k. 30T/75/2014-781, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. júna 2020 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného T. J. zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 03. decembra 2019, č. k. 30T/75/2014-781 bol obžalovaný T. J. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 01. marca 2013 v čase okolo 13:35 hod. na ceste III/5182 na 1,2 km medzi mestom Leopoldov a obcou Madunice viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Citroen Jumper, EČ: NR066GE, smerom na mesto Leopoldov, kde sa plne nevenoval vedeniu motorového vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, v mierne pravotočivej zákrute pri predchádzaní pre ním idúcich vozidiel aj napriek tomu, že mal v danom úseku nevhodné rozhľadové podmienky, ktoré mu neumožňovali bezpečné predchádzanie a zaradenie sa pred vozidlá, ktoré chcel predísť, sa s vozidlom nestihol riadne a včas zaradiť do svojho jazdiaceho pruhu, v dôsledku čoho v protismernom jazdiacom pruhu s vozidlom narazil do pravej prednej časti vozidla zn. Škoda Favorit, EČ: PN523AB, ktoré v tom čase viedol ako vodič W. X. s tým, že vo vozidle sa nachádzali spolujazdci R. X. a P. X., načo vozidlo zn. Škoda Favorit nárazom odhodilo do predného ľavého kolesa traktora zn. Frastac 3190-62, EČ: IL286AD jazdiaceho v protismere, čím uvedeným konaním spôsobil W. X. zranenia ako trieštivá zlomenina jamky bedrového kĺbu vpravo, vyklbenie bedrového kĺbu vpravo, pomliaždenie kolena vpravo, pomliaždenie sedacieho nervu vpravo s obrnou, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu, lekárske ošetrenie a liečenie v celkovej dĺžke najmenej 6 mesiacov, R. X. zranenia ako zlomenina predkolenia vpravo s posunom, tržná rana na hlave v čelovej oblasti vpravo, tržná rana na brade, pomliaždenie oboch kolien, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu, lekárske ošetrenie a liečenie v celkovej dĺžke najmenej 3 mesiace, a P. X. zranenia ako zlomeninu 2.-5. záprrstnej kosti nohy vpravo, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu, lekárske ošetrenie a liečenie v celkovej dĺžke najmenej 6 týždňov, pričom svojím konaním porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c) a § 15 ods. 5 písm. a), písm. b), písm. c) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona a s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 1.500 eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona okresný súd obžalovanému ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť

motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 roky. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť poškodenej Sociálnej poisťovne škodu vo výške 1.455,50 eur a poškodenej spoločnosti D?VERA zdravotná poisťovňa, a. s. škodu vo výške 2.092,75 eur a to do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Tomuto predchádzal rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 09. novembra 2017, sp. zn. 30T/75/2014, ktorým bolo vo veci rozhodnuté tak, že obžalovaný T. J. bol podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 26. júna 2014, sp. zn. 4Pv 108/13 pre skutok právne posúdený ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, pretože skutok nie je trestným činom. Poškodené subjekty - Sociálna poisťovňa a Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s. boli so svojimi uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázané na civilný proces.

Na podklade podaného odvolania prokurátora Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 16. októbra 2018, sp. zn. 6To/16/2018 rozhodol, že tento rozsudok sa zrušuje v celom rozsahu a vec sa vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd uviedol, že napadnutý rozsudok nie je založený na náležite zistenom skutkovom stave a okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Úlohou okresného súdu bolo vypočuť svedkov, ktorých výpovede boli na hlavnom pojednávaní len prečítané (E., U. a A.), po ustálení skutkového stavu pribrať do konania znalca tak, ako to už učinil dňa 13. decembra 2016, a až potom vyhodnotiť jednotlivé dôkazy samostatne i v súhrne s ostatnými a na základe zisteného skutkového stavu dospieť k správnym skutkovým zisteniam a taktiež k správne právnemu záveru.

Následne okresný súd vykonal doplnené dokazovanie na základe pokynov krajského súdu spočívajúce vo výsluchoch svedkov J. E., D. U. a U. A., následne bol do trestného konania pribratý nový znalec z odboru doprava cestná Ing. Adrián Pupala na vypracovanie znaleckého posudku ohľadom predmetnej dopravnej nehody, ktorý bol následne so súhlasom procesných strán na hlavnom pojednávaní len prečítaný. Boli tiež oboznámené ďalšie listinné dôkazy zo spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný sa počas hlavného pojednávania bránil v podstate tým, že nemal v úmysle predbiehať pred návesovou súpravou aj traktor s príviesom a reagoval len na jeho brzdenie tak, že sa mu vyhol tým, že prešiel do protismerného jazdného pruhu a začal intenzívne brzdiť, avšak došlo k zrážke s protiúčiacim vozidlom Škoda Favorit. Podľa názoru okresného súdu vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní preukázalo skutkový stav tvrdený obžalobou.

Okresný súd uviedol, že vykonané dokazovanie jednoznačne preukázalo, že obžalovaný T. J. nesie trestnoprávnu zodpovednosť za predmetnú dopravnú nehodu, resp. za porušenie dôležitých povinností vodiča (§ 4 ods. 1 písm. c) a § 15 ods. 5 písm. a), písm. b), písm. c) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov), ktoré viedli k vzniku predmetnej dopravnej nehody a v konečnom dôsledku aj k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví iných troch osôb a tým aj k naplneniu znakov skutkovej podstaty stíhaného prečinu. Okresný súd uviedol, že bol to práve a jedine obžalovaný, ktorý svojím konaním (predbiehaním) vyvolal takú situáciu v cestnej premávke, ktorú už nemal možnosť bezpečne odvrátiť (vzhľadom k polohe jeho vozidla, rýchlosti a situácii v cestnej premávke) a nemali možnosť (a patrí sa povedať, že ani povinnosť) ju odvracať ani iní účastníci cestnej premávky (najmä poškodený W. X.).

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súdom zabezpečený nový znalecký posudok z odboru doprava cestná po vyhodnotení skutočne relevantných a zákonne použiteľných dôkazných prostriedkov bez pochyb preukázal, že obrana obžalovaného bola nepravdivá, pretože obžalovaný po predídení návesovej súpravy plynule predchádzal aj pred ňou jazdiaci traktor s príviesom. Technika jazdy obžalovaného (vodiča vozidla Citroen Jumper) bola nesprávna, keď začal predchádzať pred ním jazdiaci traktor JCB ťahajúci prívies v danom úseku cesty, ktorý mu neumožňoval bezpečne predísť tento traktor, ako aj obmedzil a ohrozil vodiča protiúčiaco vozidlo Škoda Favorit. Aj podľa znalca nesprávne prvky v technike jazdy obžalovaného vyvolali kolíznu situáciu. Obžalovaný pri tom mal možnosť zabrániť dopravnej nehode, ak by v danom úseku cesty nezačal predchádzať pred ním jazdiaci traktor s príviesom. Okresný súd preto výpovede obžalovaného a svedka U. A. o tom, že obžalovaný sa po predídení návesovej súpravy zaraďoval za traktor s príviesom, vyhodnotil ako nepravdivé, keď mal za to, že znalecké závery ich jednoznačne vylúčili z pohľadu logickosti, ako aj obsahu iných zadovážených

dôkazov (ktoré podrobne popísal znalec Ing. Adrián Pupala vo svojom znaleckom posudku). Pokiaľ ide o svedka U. A., okresný súd dodal, že tento vypovedal dokonca aj rozporuplne v danom smere, pretože sa vo svojej prvej výpovedi v prípravnom konaní (pred vznesením obvinenia obžalovanému) skutočne vyjadril aj tak, že dodávka po tom, čo prebehla jeho kamión, pokračovala v predbiehaní aj traktora s návesom (čo na hlavnom pojednávaní označil ako nepravdivé). Okresný súd zohľadnil, že išlo o prvú výpoveď svedka po dopravnej nehode, kedy bol predpoklad, že si na okolnosti jej vzniku a priebehu mohol pamätať lepšie ako v neskoršom období. Preto bolo možné podľa názoru okresného súdu ustáliť, že obžalovaný T. J. sa plne nevenoval vedeniu motorového vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, v mierne pravotočivej zákrute pri predchádzaní pre ním idúcich vozidiel napriek tomu, že mal nevhodné rozhládové podmienky, ktoré mu neumožňovali bezpečné predchádzanie a zaradenie sa pred vozidlá, ktoré chcel predísť, sa s vozidlom nestihol riadne a včas zaradiť do svojho jazdiaceho pruhu, v dôsledku čoho v protismernom jazdiacom pruhu s vozidlom narazil do pravej prednej časti vozidla Škoda Favorit.

K výroku o vine na záver okresný súd uviedol, že vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní a ich právneho posúdenia bolo preukázané, že obžalovaný T. J. inému (poškodeným W. X., R. X. a P. X.) z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, a preto ho okresný súd uznal vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, keď boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu, pričom obžalovaný konal vo forme vedomej nedbanlivosti.

Okresný súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím k tomu, že u obžalovaného nezistil poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti, dospel k záveru, že obžalovanému T. J. postačuje uložiť ako primárny trest „alternatívny“ peňažný trest vo výmere 1.500 eur s ustanovením náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok, a to v prípade úmyselného zmarenia výkonu tohto peňažného trestu. Tento trest okresný súd považoval za primeraný vzhľadom k vyššie prezentovaným okolnostiam prípadu. Vzhľadom na povahu spáchaného trestného činu (nedbanlivostný), trestnú bezúhonnosť obžalovaného (má v registri trestov len 2 zahladené odsúdenia) a možnosti jeho nápravy nemal za potrebné ukladať mu trest odňatia slobody.

Keďže obžalovaný spáchal trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla, keď sa plne nevenoval vedeniu motorového vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, v mierne pravotočivej zákrute pri predchádzaní pre ním idúcich vozidiel aj napriek tomu, že mal v danom úseku nevhodné rozhládové podmienky, ktoré mu neumožňovali bezpečné predchádzanie a zaradenie sa pred vozidlá, ktoré chcel predísť, sa s vozidlom nestihol riadne a včas zaradiť do svojho jazdiaceho pruhu a spôsobil tiež ublíženie na zdraví iným osobám s dobou liečenia trvajúcou nezanedbateľný čas, okresný súd mu uložil ako sekundárny trest aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 roky.

K výroku o náhrade škody okresný súd uviedol, že v prípade poškodených subjektov bolo možné, aby rozhodol v prípade uplatnených nárokov na náhradu škody v pozitívnom smere vzhľadom na výsledky dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, keďže bola preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a následkami, ktoré mali svoj podklad pri výpočte uplatnených nárokov. Keďže tiež obžalovaný v čase dopravnej nehody nebol v riadnom pracovnom pomere, ale pracoval ako samostatne zárobkovo činná osoba s osobitnou zodpovednosťou, bolo potrebné podľa názoru okresného súdu ho zaviazat' k náhrade takto uplatnených nárokov na náhradu škody, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, čím súd určil vykonateľnosť tohto výroku rozsudku, nie povinnosť v tejto lehote škodu nahradiť.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný čo do výroku o vine, treste ako aj konaníu, ktoré mu predchádzalo. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že prešiel do protismeru nie z dôvodu porušenia predpisov, ale z dôvodu, že traktor začal bezdôvodne brzdiť a znemožnil mu tak zaradiť sa pred kamión a za traktor. Nemôže niesť trestnoprávnu zodpovednosť za vznik dopravnej nehody, ale len občianskoprávnu zodpovednosť za spôsobenú škodu prevádzkou vozidla. Trestný proces neprebíhal v zmysle zásady kontradiktórneho konania, kedy počas celého konania bol prokurátor pasívny a obžalobe napomáhal prvostupňový súd. Poukázal na neobjektívne konanie prvostupňového súdu v otázke vyhodnocovania dôkazov. Na jednej strane súd vyhodnotil a uviedol, že znalecký posudok znalca Ing. Morávka vychádzal z výpovedí svedkov pred vznesením obvinenia, a preto

je tento posudok nepoužiteľným a na druhej strane vyhodnocuje výpoveď svedka A. pred vznesením obvinenia. Súd vôbec nevyhodnotil výpoveď poškodeného W. X., ktorý potvrdil čo videl pred zrážkou, že sa s dodávkou snažil zaradiť medzi traktor a kamión. Priami svedkovia (svedok X. a svedok A.) a on zhodne potvrdzujú, že sa snažil zaradiť pred kamión a za traktor. Prvostupňový súd jedným znaleckým posudkom spochybnil všetky dôkazy potvrdzujúce jeho obhajobu, všetky výpovede priamych svedkov nehody a jednostranne vyhodnotil jeho obranu za nepravdivú. Upozornil, že znalec Ing. Morávek uviedol, že je technicky prijateľné, aby sa on s vozidlom zaradil pred kamión a za traktor, že by traktor nezačal brzdiť pri jeho zaraďovaní sa. Súdu nakoniec predložil odborné vyjadrenie znaleckej organizácie Expert Group, k.s., z ktorého vyplýva, že je možné konštatovať, že z technického hľadiska bolo výpočtom preverené, že je technicky prijateľné, aby došlo k zaraďeniu vozidla obžalovaného pred kamión v prípade, že by traktor nezačal náhle spomaľovať, ale neustále by sa pohyboval nezmenenou rýchlosťou a on by sa dokázal zaradiť medzi tieto vozidlá plynulým zaraďovaním sa a brzdením nenáhlým, teda bezpečným. Napriek tomu, že prokurátor nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, prvostupňový súd do konania pribral ďalšieho znalca za účelom vypracovania analýzy dopravnej nehody. Krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a následne bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený. Prokurátor v odvolaní bezočivo klamal a poukazoval na výsluch svedka A., ktorý mal pred súdom zmeniť výpoveď, napriek tomu, že tento svedok v skutočnosti dovedy pred súdom nikdy nevypovedal a ani ho prokurátor nenavrhol vypočuť. Má za to, že uznesenie, ktorým krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, je nezákonné, nakoľko bolo vydané podľa zásad inkvizitného typu trestného konania a obžalovaný mal v zmysle tohto rozhodnutia pred súdom preukázať svoju nevinu. Napriek tomu, že po doplnení odkazovania výsluchom svedkov, nemal nikto návrh na doplnenie dokazovania, prvostupňový súd iniciatívne bez návrhov vydal uznesenie, ktorým znovu pribral do konania ďalšieho znalca. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4ToSt/22/2018, z ktorého vyplýva, že súd nesmie iniciatívne napomáhať jednej alebo druhej strane. Poukázal i na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To/46/2011 a Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/75/2018, z ktorých vyplýva úloha súdu v kontradiktórnom konaní. Má za to, že prvostupňový súd nemohol ďalším novým znalcom preverovať jeho obhajobné tvrdenia, pokiaľ to strany nenavrholi. Na strane obžaloby, ktorá nesie dôkazné bremeno v konaní, je samotným súdom už spochybnený znalecký posudok a jasné vyjadrenia znalca Ing. Morávka o technickej prijateľnosti tvrdenia obžalovaného a na strane obhajoby dôkaz - odborné vyjadrenie znaleckej organizácie potvrdzujúce obhajobné tvrdenia obžalovaného. Nie je prípustné, aby prokurátor prenášal svoje povinnosti vyplývajúce mu z § 2 ods. 10 Trestného poriadku na súd a očakával, že súd vyrieši svojím dokazovaním základné predpoklady trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného. Neexistuje dôvod, prečo by mal súd dopĺňať iniciatívne dokazovanie za účelom preukázania obhajobných tvrdení obžalovaného.

Na záver obžalovaný uviedol, že z dokazovania vykonaného v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom vyplýva, že nebolo bez pochyb preukázané, že by dopravnú nehodu zavinil a žeby sa nechcel bezpečne zaradiť medzi kamión a traktor. Svedok A. a svedok - poškodený X. v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom jednoznačne potvrdili jeho tvrdenia, že sa chcel zaradiť medzi kamión a traktor a až po zabrzdení traktora strhol vedenie do protismeru. Technickú prijateľnosť jeho výpovede ako aj výpovede svedka A. pred súdom potvrdili dvaja znalci, znalec obžaloby Ing. Morávek a znalec obhajoby znalecká organizácia Expert Group, k.s. Naopak, znalec pribratý do konania súdom v rozpore so zásadami kontradiktórneho konania, Ing. Pupala, spracoval záver, že sa nechcel zaradiť pred kamión. Po takmer 7 rokoch od dopravnej nehody znalec vypočítal, že sa nechcel zaradiť a znalec sa snažil poprieť to, čo videli všetci priami svedkovia nehody. Prvostupňový súd nesprávne, neobjektívne vyhodnotil tento znalecký posudok ako jediný správny a vydal napadnutý odsudzujúci rozsudok. Má za to, že nie je vôbec bezpečne a bez rozumných pochybností potvrdené, že spáchal žalovaný skutok, že má niesť trestnoprávnu zodpovednosť a navrhol, aby bol napadnutý rozsudok v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Trestného poriadku zrušený v celom rozsahu a vec bola vrátená prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená - obžalovaný, a to v lehote ustanovenej v zákone.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky potrebné dôkazy, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje

žiadene relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný. Následne súd I. stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom.

Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku veľmi podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný spáchal skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého rozsudku súdu I. stupňa. Z tohto dôvodu si skutkové závery súdu I. stupňa osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje.

K odvolacím námietkam obžalovaného treba uviesť, že tunajší súd bez akýchkoľvek pochybností dospel k rovnakému záveru ohľadne viny obžalovaného ako súd I. stupňa, nakoľko vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil trestného činu kladeného mu za vinu v obžalobe, keď svojím nezodpovedným správaním pri vedení vozidla zapríčinil dopravnú nehodu. Jeho vina bola preukázaná svedeckou výpoveďou J. E., D. U. (vodič a spolujazdec z traktoru), U. A. (vodič kamiónu) a znaleckým posudkom znalca Ing. Adriána Pupalu č. 15/2019. Súd I. stupňa nevychádzal pri uznaní viny len zo znaleckého posudku, ako to nepravdivo tvrdí obžalovaný v odvolaní, ale aj z vyššie uvedených svedeckých výpovedí. Na základe týchto dôkazov bola aj vyvrátená obhajoba obžalovaného.

Okresný súd sa správne vyrovnal so zmenou výpovede svedka U. A., keď jeho výpoveď z hlavného pojednávania vyhodnotil ako nedôveryhodnú. Výpoveď tohto svedka, ktorá bola učená pred vznesením obvinenia, avšak po začatí trestného stíhania, bola na návrh prokurátora (nie svojvoľne) okresným súdom správne prečítaná, nakoľko išlo o odstraňovanie rozporov vo výpovediach spomínaného svedka. Na výpoveď svedka z pred vznesenia obvinenia rovnako správne okresný súd prihliadol a to z dôvodu, že nešlo o jediný usvedčujúci dôkaz alebo vo významnej miere dôkaz rozhodujúci (stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 07. decembra 200, sp. zn. Tpj 63/2009).

Výpoveď svedka W. X. potvrdzuje len to, že v čase keď už obžalovaný spozoroval protiidúce vozidlo, pretože predbiehal v zákrute (obe vozidlá), tak sa mu snažil prostredníctvom „myšičky“ na ceste vyhnúť tým, že sa pokúšal aj zaradiť za traktor. Svedok W. X. sa však nemohol vyjadriť ku skutočnosti, či obžalovaný obiehal naraz kamión aj traktor alebo nie, nakoľko tento svedok priamo nevidel celý manéver predbiehania obžalovaného, ale iba jeho časť, keď bol v smere jeho jazdnej dráhy a už sa len snažil zabrániť zrážke. Preto toto svedectvo o „myšičke“ obžalovaného nemožno vykladať tak ako to urobil obžalovaný vo svoj prospech, že sa chcel od počiatku zaradiť za traktor, ale tak, že obžalovaný pri spozorovaní protiidúceho vozidla sa mu snažil „myšičkou“ vyhnúť, čo nesvedčí v prospech obžalovaného, že nemal v úmysle naraz obiehať obe vozidlá.

S pribratím znalca Ing. Adriána Pupalu sa Okresný súd Trnava vysporiadal v uznesení zo dňa 19.03.2019, č. k. 30T/75/2014-584, ktorým bol tento znalec do konania pribratý. Podrobne sa touto otázkou zaoberal aj Krajský súd v Trnave na základe sťažnosti obžalovaného v uznesení zo dňa 27.06.2019, č. k. 3Tos/125/2019-603. Pribratím tohto znalca súd nenapomáhal žiadnej zo strán trestného konania, pretože vopred nemohol vedieť k akým záverom pribratý znalec dospeje. Z tohto dôvodu mohol znalec zistiť tak skutočnosti v prospech ako aj v neprospech obžalovaného. Pribratie znalca bolo v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci.

Pokiaľ ide o porušenie zásady kontradiktórnosti, k tomu treba uviesť, že okresnému súdu postačili dôkazy, ktoré sám prokurátor navrhol v obžalobe vykonať, nakoľko vydal trestný rozkaz dňa 19.08.2014. Okresný súd neporušil zásadu spravodlivého procesu vo vzťahu k obžalovanému, keď do konania pribral znalca za účelom preverenia jeho obhajobných tvrdení. Súd má stále právo vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl, pretože musí náležite zistiť skutkový stav, na ktorom podklade potom môže dospieť k spravodlivému a zákonnému rozhodnutiu.

Odvolačný súd tiež uvádza, že súd vykonávajúci dokazovanie vo veci, čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný návrhmi strán ani ich názormi. Je výlučne na jeho zväžení, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila (argumenta ponderantur, non numerantur). Rovnako, v zmysle uvedeného súd nie je povinný vyhovieť každému návrhu strany na doplnenie dokazovania. Vykonanie a hodnotenie dôkazov odlišne od predstáv a želaní obžalovaného tak neznamená dôkaznú núdzu, prípadne porušenie jeho práva na obhajobu.

Odvolačný súd tiež dáva opakovane obžalovanému do pozornosti, že súd rozhoduje v pochybnostiach v prospech obžalovaného len vtedy, ak už nemohol v konaní zabezpečiť a vykonať ďalšie dôkazy. Okresný súd však nemohol rozhodnúť v prospech alebo neprospech obžalovaného bez toho, aby pribral nového znalca v tejto veci, nakoľko mu to nariadil krajský súd a bez pribratia tohto znalca by nebol náležite zistený skutkový stav.

Súd I. stupňa správne neprihliadol na odborné vyjadrenie Expert Group č. 119/2016 (č. I. 402-434 spisu), pretože v tomto prípade išlo o zložitejšiu objasňovanú skutočnosť, pre posúdenie ktorej nebolo postačujúce len odborné vyjadrenie, ale bolo potrebné, aby bol vypracovaný znalecký posudok.

Na záver odvolací súd dodáva, že obžalovanému uložený peňažný trest považoval za príliš mierny vzhľadom na jeho nekritický postoj ku spáchanej trestnej činnosti, neprejavenie žiadnej ľútosť nad svojím nezodpovedným správaním pri vedení motorového vozidla, kde poškodil zdravie iných (niekoľkých) osôb. Nakoľko však prokurátor odvolanie nepodal, nebolo možné obžalovanému uložiť trest prísnejší.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.